

Duayen Yazar

Bugün, Türkiye'nin duayen yazarlarından birisi olan değerli dostum Ali Riza Malkoç'la Pendik-İstanbul'da çok hoş vakit geçirdik. Kendisi farklı içerikte 18 kitabın yazarıdır. O bir fikir işçisi gibi gece-gündüz demeden çalışıyor. Gelecek için dertleniyor, insanlık için çırpınıyor, didiniyor ve yazıyor. Arızalar ve sorunlar için çözümler üretiyor.

Fırsatı değerlendirerek birlikte geliştirici ve keyif verici felsefi bir geziye çıktık. Yaşamı ve geleceği konuştuk. Samimi farkındalıktan gelen bir ruh hissiyatı içinde hasbihal ettik. Hemhal olduk. Mutlu olduk.

Bana göre, varoluşsal hakikatin anlaşılması konusunda düşünce üreten duayen yazarlar/şahsiyetler toplumun ışığıdır. Çağın ötesinden gelen farklı bir ruh haline sahip bu şahsiyetlerle vakit geçirmek büyük kazanımdır. İnsanın ruhu dinlenmekle kalmıyor, aynı zamanda yenileniyor ve de güçleniyor. Bu nedenle bilinçsel ve kültürel farkındalığı yüksek, aydın şahsiyetlerle tanışmayı ve onlarla beraber vakit geçirmeyi bir ayrıcalık olarak kabul etmekteyim. Buna çok değer veriyorum.

Çünkü maddi zenginliğin mana/zihin dünyasına huzur vermesi, kültürel ve bilinçsel zenginliğe bağlıdır. Maddiyatın, nefsanîyetin, bencilliğin dağı ne kadar yüksek olursa olsun, insanlığın, ahlakın, erdemin yolu onların üzerinden geçer. Sosyal adaletin temelini oluşturan bu sadakat ve vefa yolunda, insanın kendini tanımasında ve geliştirmesinde kitaplar, kütüphaneler kadar yazar/düşünce insanları da çok önemli işlevlere sahiptir.

Bugünkü sohbetimizden tekrar anladım ki, **öğrendikçe, insan daha iyi görmeye başlıyor. Bilgilendikçe, daha geniş bir anlayışa sahip oluyor.** Önemli ve doğru olanın, hayatın zorluk ve örselenmeleri içinde müşfik olmanın

ruhunu kaybetmemek, şefkati çoğaltmak, insanın insana şefkat ve anlayışla bakmasıdır. İnsan onurunu yücelterek... ve de kutsayarak...!

Çünkü yanlış algının/algıların realiteye dönüşmesi, realite olması kadar tehlikeli bir şey yoktur. Gaddarlık ve zorbalık kadar yıkıcıdır. Yan etkileri çoktur. Ama merhametli farkındalık, hasar bırakan bu tutumun panzehiridir.

Unutmayalım, sevgi ve merhamet doğduğumuz şeydir. Korku ve nefret yaşamda öğrendiklerimizdir. Manevi yolculuk, korkunun terk edilmesi -ya da unutulması- ve sevginin kalplerimize geri kabul edilmesidir. Sevgi, temel varoluşsal gerçektir. Bunun bilinçli olarak farkında olmak, kendimizde ve başkalarında sevgiyi deneyimlemek hayatımızın anlamı ve amacıdır.

Bu amaca kavuşmak ve sağlıklı yaşamın en kolay yolu sevgiden ve ahlaklı olmaktan geçer. Diğerkâmlığın da en az bencillik kadar yaygınlaşmasından geçer. Bize yapılmasını istemediğimiz şeyleri başkalarına yapmamaktan geçer!

Vizyoner sohbeti ve değerli vakti için değerli dostum Ali Rıza Malkoç beyefendiye çok teşekkürler..

Saygılarımla...

Yusuf Beğtaş